

Vladimír Körner: **Psí kůže**

Balada o návratu domů

Režie: Anna Ratajská - asistent režie: Eliška Malíková – výprava: Jiří Hnilička – hudba: Jiří Švec – dramaturgie: Petra Richter Kohutová – technická spolupráce: Jiří Cvrček, Petr Ratajský, Václav Vašmucius

Účinkují: Martin Círk (Eliáš), Luboš Štěpán (Arnolf), Tomáš Mutinský (Vilkis), Petr Richter (Haugvic, hospodář na Hadovci), Magdaléna Hniličková (Rozárka, Eliášova sestra), Jana Harantová (Hana, hospodyně na Hadovci), Jiří Hnilička (Doleator, převor kláštera), Marek Himl (Mamertus, fojt z kláštera), Eva Šollová (Smrtka), Petr Johanovský (Smrták), Diana Derahová, Adam Fedorek, Andrea Kiralyi, Eliška Huberová a Jana Trsová (chór).

Premiéra v pátek 19. května 2017 v 19.30 v divadle Husovka

Psí kůže, v našem pojetí balada o návratu domů, byla v Körnerově vlastním přepisu původně televizní hry z roku 1985 uvedena v roce 2000 v Divadle Na Vinohradech. Jde o příběh ze sklonku třicetileté války, kdy platí zákon Psí kůže (Huncléder). Podle toho „*smí být každý běženec popraven bez dalšího soudu a jiných orací, zahrabán do země bez církevních obřadů a beze jména, jako by nikdy ani nežil*“ – a také „*kdo vydá svého souputníka, bratra, ba i otce svého, budiž odměněn z každé hlavy*“. Tři zběhlí vojáci, Eliáš, Arnolf a Vilkis, hledají útočiště na statku obhospodařovaném Eliášovým strýcem. Zvítězí lidskost a příbuzenská náklonnost – nebo touha po majetku? A je v době, kdy posvátné pojmy „kalich – víra – vlast“ ztrácejí na významu, vůbec možná volba?

Dlouho připravovaný projekt je příspěvkem k Roku českého baroka. Navazuje na dřívější inscenace Divadelního studia D3, v nichž se snoubilo velké téma s formou divadla velkého výtvarného a režijního gesta (**Mor**, 2002, nebo **Nejbláznivější den**, 2008). V jedné z hlavních rolí se objeví profesionální herečka Magdaléna Hniličková (spolupracuje mimo jiné s Divadlem Dagmar, např. na inscenacích **Osm statečných** či **Anna**, i s Činohrou Karlovarského městského divadla, např. na inscenacích **Slepice** nebo **Karel IV.**), v chóru pak vystoupí nové tváře Diana Derahová, Tereza Fischerová, Andrea Királyiová, Klára Kumičiková nebo Jana Trsová. Autorem výpravy je Jiří Hnilička (nositel Zlatého Tyla SČDO 2016), autorem hudby profesionální herec a hudebník Jiří Švec (člen skupiny Holden, autor projektu Loudky a stálý spolupracovník RockOpery v Praze a Činohry KMD).

O souboru:

Divadelní studio D3, z. s. je nejdéle nepřetržitě pracujícím souborem v Karlových Varech. V současné době má ve svých řadách přes 20 členů (dva režiséry, dramaturga, výtvarníka, scénografa, muzikanty a herce), domovskou scénou je Divadlo Husovka v centru lázeňské čtvrti. Repertoár tvoří vesměs hry českých autorů, podstatné je téma, které nás zaujme, metaforická aktuálnost a síla příběhu. Momentálně mohou diváci vidět scénické čtení *Smíření*, skrze téma odsunu vypovídající o stavu současné společnosti a jeho kořenech, poetický thriller *Máj* Karla Hynka Máchy, osobní projekt Miroslavy Exnerové a folkové skupiny Netřisk, uváděný v komorních prostorách v Karlových Varech a jejich okolí (podle představení bylo natočeno CD), *Betlém*, nejreprízovanější komedie v historii Děčka, byť uváděná jen o adventu (v roce 2016 byl uveden již po jedenačtyřicáté), a *Čučudejské pohádky* Vlastimila Pešky pro děti a jejich rodiče. Mimo jiné díky postupu *Smíření* a *Čučudejských pohádek* na nejvyšší úroveň soutěžních přehlídek (Jiráskův Hronov a Popelka Rakovník, na nichž byly Karlovy Vary Děčkem důstojně reprezentovány) a díky vagantu vidělo inscenace Děčka jen za posledních šest měsíců roku 2016 téměř patnáct set diváků po celé republice.

Vagant je prázdninové putování po vlastech českých, během něhož se nazkouší a uvede představení v dětských táborech, na návsích či improvizovaných stanovištích (v roce 2016 na nádvoří hradu v Ledči nad Sázavou, na nádvoří zámku ve Světlé nad Sázavou a v kempu, o rok dříve ve dvou kempech na břehu Hracholuské přehrady a na návsi v Trpístech apod.).

Dalšími akcemi nad rámec běžné divadelní práce je *Automat*, jímž Děčko zahajuje sezónu každoročně na počátku září, letos s účastí Tělesa Angažovaných Knihovníků a jeho *Montéky a Kapulety*;

dále festival kvalitních ochotnických představení *Karlovarský Harlekýn*, který vstoupil v září 2016 do druhé sezóny své existence, je realizován díky podpoře Karlovarského kraje a nabízí divákům to nejlepší, co se za poslední rok v českém divadle urodilo (nabídli jsme např. Rádobydivadlo Klapý s opusem o mlékaři Tovjem a jeho dcerách *Všechno není košer*, DK Jirásek Česká Lípa s taškařicí *Jak se vám líbí Jak se vám líbí*, VAD Kladno s vynikající aktuální tragikomedii *Upokojenkyně* a dalších pět výjimečných představení, v březnu přivítáme Ad Hoc Praha s mafiánskou operou *Il Congelatore* atd.);

minimálně jedno představení, jehož výtěžek je odesílán na konto nadačního fondu *Hrajeme o život*; samozřejmostí jsou semináře pro členy souboru o hlasové kultuře, pohybu na jevišti, dějinách divadla atd.

Kromě *Psí kůže* Vladimíra Körnera, „vlajkové lodi“ souboru pro rok 2017, hrajeme poetický thriller *Máj* (podle inscenace vzniklo CD), pohádku Miroslavy Exnerové na motivy Roalda Dahla *Kouzelný lektvar*, *Čučudejské pohádky* Vlastimila Pešky v režii Petra Richtera a plenérové představení *Pověsti Vašeho kraje* autora Viktora Braunreitera a režiséra Luboše Štěpána. Inscenace vznikají za podpory Města Karlovy Vary.

O autorovi předlohy:

Vladimír Körner, prozaik a scenárista, narozen v roce 1939 v Prostějově, patří mezi nejzajímavější a nejskeptičtější z českých spisovatelů druhé poloviny dvacátého století. Vystudoval Průmyslovou školu filmovou v Čimelicích a dramaturgii na FAMU, působil jako scenárista Filmového studia Barrandov, od roku 1991 pak jako spisovatel z povolání. Výčet jeho děl prozaických či filmových by byl velmi dlouhý; za všechny uvedme asi nejznámější seriál *Lékař umírajícího času*, 1984, s režisérem Františkem Vlácilem natočil nyní znovuobjevenou *Markétu Lazarovou*, 1967, *Údolí včel*, 1968, a *Adelheid*, 1969, v novém tisíciletí pak s Milanem Cieslarem *Der Lebensborn – Pramen života*, 2000, nebo *Krev zmizelého*, 2005; v roce 2004 získal od FITES Cenu Vladislava Vančury za umělecký a osobní vklad do filmové tvorby. Na důslednější divadelní uvádění Körner prozatím čeká, *Psí kůže* se objevila jen v Divadle na Vinohradech, pražská Company.cz hrála jeho *Údolí včel* a v Šumperku *Zánik samoty Berhof*.

V Körnerových příbězích dominuje snaha ztvárnit osud lidí nerozhodných, vykořeněných a bloudících, kteří uprostřed zásadních historických zvratů hledají vlastní autenticitu; jsou více oběťmi než aktivními tvůrci historie a bývají proti své vůli vtahováni do nerovného konfliktu s absolutní mocí a s nezvratitelností dějin. Otázky po smyslu a mravním opodstatnění lidské existence klade především prostřednictvím historických látek, podobně jako třeba Jaroslav Durych nebo Vladislav Vančura nabízí analogie mezi existenciálními prožitky lidí různých historických epocha životními pocity člověka moderní doby. Je jedno, zdali se děj odehrává ve století desátém (jako v novele *Smrt svatého Vojtěcha*), třináctém (*Písečná kosa*) nebo třeba devatenáctém (*Post bellum 1866*) – životní pocit, neporozumění okolnímu světu a vědomí neovlivnitelnosti osudu jsou záležitosti velmi současné.

Délka představení 85 minut (hrajeme bez přestávky), **příprava scény** 150 minut, **bourání scény a úklid** cca 45 minut.

Technické požadavky: jeviště min. 5 x 6m, zadní i boční výkryty, tahy; zásuvka 220 V (16ampérové jištění) - ale umíme to i za „partyzánských“ podmínek, vše záleží na dohodě

Finanční podmínky: dle dohody

Nabídky směřujte na vedoucího souboru Petra Johanovského, tel. 777554006, nebo dramaturgyni Petru Richter Kohutovou, tel. 604157176.

E-mailové spojení: Petr Johanovský – rezby.pj@seznam.cz, Petra Richter Kohutová – petrarka72@seznam.cz